

[Hauch.]

kan dog vel ikke ønske, at der skulde være en progressiv Beskatning paa de faste Ejendomme; og dersom han ikke ønsker det, er det klart, at saa maa al Lettelsen falde mere paa de større end paa de mindre Ejendomme, naar man letter den urimelige Beskatning paa faste Ejendomme. Saadan som Situationen er her i Landet i Øjeblikket, har Landbruget ingen Indtægter til Forrentning, og i mange Tilfælde heller ingen Indtægter til Beskatning, og denne Tilstand kan ikke vare.

Den højtærede Indenrigsminister siger, at Folk med et vist Hæderlighedsbegreb kan ikke mene, at det er rigtigt at foretage en Omlægning af de faste Skatter, saadan som det er foreslaaet her. Jeg vilde dog betvivle, at det kan være den højtærede Indenrigsministers Mening. Det maa dog være rimeligt, naar Skattetrykket er saa haardt, som Tilfældet er, for den faste Ejendom, at man saa letter dens Beskatning. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den Prioritet, som Staten har indskudt i faste Ejendomme fra 1914 til nu, repræsenterer kapitaliseret rundt regnet 1 Milliard. Det er dog ganske urimeligt at fastholde denne Beskatning under de svigtende Indtægtsmuligheder for Landbruget i Øjeblikket, og dersom den højtærede Indenrigsminister og det høje Ministerium tror, at det vil blive muligt at fastholde denne Beskatning under de svigtende Indtægtsmuligheder, som der er i Øjeblikket, saa tager de fejl.

Den højtærede Indenrigsminister gør gældende, at dersom man foretog det, der her er Tale om, vilde det medføre, at der blev Muligheder for yderligere at sætte Topprioriteter i Landejendomme, Topprioriteter, som alligevel er tabt. (*Indenrigsministeren*, [Dahlgaard]: Nej, ikke yderligere, men Topprioriteter, som er der, vil derigennem blive sikret.) De vilde blive sikret. Ja men maa jeg ikke gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at efter som Indtægtsmulighederne er svundet ind i Landet, er det Landbrugernes Formue, det først og fremmest gaar ud over, og den højtærede Indenrigsminister ved, at for saa vidt en Landbruger overhovedet har nogen Formue, saa sidder denne Formue yderst i hans Bedrift efter de faste Prioriteter. Naar

Konjunkturerne svinger og Indtægtsmulighederne gaar ned, ja saa er den, der først taber sine Penge, i den Forbindelse Landmanden selv. Og naar man nu har indskudt en Prioritet i Landbrugsejendommen gennem den faste Beskatning paa et Tidspunkt, da Landbruget kunde bære denne Prioritet, hvad er saa rimeligere end, at Staten i en ond økonomisk Tid tager sin egen Prioritet væk, før man begynder at tale om Afskaffelse af andre Prioriteter? Det høje Ministerium kan i den Henseende foretage, hvad det har Lyst til, men det kan ikke faa Landbefolkningen til at forstaa, at det er rimeligt, at den Prioritet, man ekstraordinært har indskudt under de gode Konjunkturer, skal have Lov til at blive siddende, naar Landmændene taber deres egen Formue, som sidder bagved, lige saa lidt som Landmændene kan forstaa, at de, de har laant Penge af, som de ærligt og redeligt har haft til Hensigt at betale tilbage, skal tabe deres Penge, medens Staten, hvis Prioritet Befolkningen ikke har haft Bud efter, skal bevare sin Prioritet; den maa man ikke røre ved, den er hellig. Se, det er den Grundbetragtning, som fandt Udtryk i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, og som jeg paa det bestemteste maa protestere imod.

Der var ogsaa i den højtærede Indenrigsministers hele Maade at tage Tingene paa noget ejendommeligt, som kom klart frem, da Ministeren sagde: Ja, dette skal jo egentlig slet ikke foregaa her — eller: Det er jo ikke her, det foregaa, det foregaa i en Kommission. Ja, jeg vil nok tro, at det kan være behageligt for Ministeriet, naar der foreligger vanskelige Situationer, at lægge Sagerne hen til Behandling i en Kommission, men jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister og det høje Ministerium, at det foregaa her i Øjeblikket, her i Landstinget! Her er nemlig Forslaget forelagt. Og den højtærede Minister vil komme til at erfare, at man ogsaa i Fremtiden bliver nødt til indenfor Ministeriet at rette sig efter, hvad der foregaa i de lovgivende Forsamlinger, efter de Vedtagelser, der finder Sted der. Det er politisk set helt ved Siden af, naar den højtærede Minister siger, at det ikke er her, det foregaa, for det er her, det foregaa, her er Forslaget forelagt, det er her, vi behandler det, og hvis vi bliver enige om at give det en saadan